

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Jiřím Derflem ve věci

žalobkyně: **H. B.**, narozená dne X
bytem X

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 3. 2024, č. j. X

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- Žalobkyně se žalobou osobně podanou u zdejšího soudu dne 10. 6. 2024 domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 21. 3. 2024, č. j. X, jímž byly podle § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“), a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zamítnuty její námitky a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 8. 2. 2024, č. j. X, kterým byla žalobkyni zamítnuta její žádost o opětovné přiznání vdovského důchodu pro nesplnění podmínek § 50 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů.
- Soud se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny podmínky řízení. Žaloba, kterou žalobkyně podala, směřuje proti rozhodnutí žalované, jak už bylo shora popsáno, a tudíž se jedná o žalobu proti rozhodnutí správního orgánu, která je jako institut upravena v části třetí hlavy druhé prvním dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), tj. v § 65 až § 78 s. ř. s.
- Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle odst. 4 téhož ustanovení zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.
- Dle § 40 odst. 1 věty první s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Dle odst. 2 věty první téhož ustanovení platí, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Podle odst. 3 věty první daného ustanovení, případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nejblíže následující pracovní den. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

5. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. dále platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh (žalobu) odmítne, jestliže byl návrh (žaloba) podán předčasně nebo opožděně.
6. Z obsahu žalovaným předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo žalobkyni zasláno poštou do vlastních rukou. Z údajů na doručence plyne, že poštovní doručovatel prováděl doručení dne 26. 3. 2024 na adrese X. Žalobkyně však nebyla na uvedené adrese zastížena, a proto byla zásilka připravena na poště k vyzvednutí od 26. 3. 2024. Jelikož nedošlo k vyzvednutí zásilky, byla tato následně vhozena do poštovní schránky žalobkyně na uvedené adrese dne 10. 4. 2024.
7. Podle § 42 odst. 5 s. ř. s. *„nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení.“*
8. Podle § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) *„nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílajícímu soudu a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce soudu.“*
9. Jelikož zásilka byla připravena na poště k vyzvednutí dne 26. 3. 2024, připadl poslední den lhůty 10 dnů pro vyzvednutí zásilky na pátek 5. 4. 2024, přičemž tímto dnem došlo k doručení zásilky žalobkyni. Doručující orgán následně postupoval dle výše citovaného ustanovení, když po marném uplynutí lhůty 10 dnů pro vyzvednutí zásilky vhodil zásilku do poštovní schránky žalobkyně. Pro okamžik doručení napadeného rozhodnutí však bylo podstatné marné uplynutí lhůty 10 dnů, nikoli den, kdy následně byla zásilka obsahující napadené rozhodnutí vhozena do poštovní schránky žalobkyně. Žalobkyni bylo tedy předmětné rozhodnutí doručeno do vlastních rukou dne 5. 4. 2024. Tento den je tudíž třeba považovat za den doručení napadeného rozhodnutí žalobkyni ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle měsíců tak byl v případě žalobou napadeného rozhodnutí pátek 5. 4. 2024, a lhůta dvou měsíců pro podání žaloby tudíž končila ve středu 5. 6. 2024.
10. Pro zachování lhůty k podání předmětné žaloby proto bylo třeba, aby ji žalobkyně nejpozději dne 5. 6. 2024 předala soudu nebo jemu zaslala prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předala orgánu, který má povinnost ji doručit. To však žalobkyně neučinila, neboť žalobu podala osobně u soudu až dne 10. 6. 2024, jak nepochybně vyplývá z otisku úředního razítka soudu na podané žalobě – tj. zjevně po uplynutí zákonem stanovené lhůty. Lhůta pro podání žaloby tak ve věci nebyla zachována.
11. S ohledem na výše uvedené soud shledal, že žalobkyně podala žalobu opožděně, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená lhůta dvou měsíců k jejímu podání dle § 72 odst. 1 s. ř. s. Soud proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. žalobu pro opožděnost výrokem I. usnesení odmítl.

12. Z důvodu odmítnutí žaloby soud současně výrokem II. usnesení v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 6. ledna 2025

JUDr. Jiří Derfl v. r.
samosoudce